

Úti beszámoló

Tóth Klára

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Tovább a szemléletváltásban a Z generáció jövőjéért”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő

a did deutsch- institut München által szervezett

Deutsch für Lehrer kurzusról

2017. július 17. – 2017. július 28.

München, Németország

2017. július 17 és 28. között vettem részt a müncheni did deutsch institut München szervezésében németországi tanártovábbképzésen.

Július 16-án délután érkeztem meg Münchenbe vonattal. A főpályaudvar a város központjában helyezkedik el, mivel az iskola és a szállásom is a pályaudvar közelében helyezkedett el, nagyon ideális választás volt a vasúton történő utazás- az iskola a pályaudvar jobb oldali kijáratával szemben található, a szállásomig pedig a bal oldali kijárattól néhány száz métert kellett csak sétálni. A szállásom az A&O Hotels szállodalánc egyik épületében, egy ágyas szobában volt. A szálló inkább rövidebb ideig a városban vendégeskedő turistákat szólít meg, de központi elhelyezkedése, a kifogástalanul működő internet hozzáférés a személyzet kedvessége, barátságossága ellensúlyozta a kicsit zajos környezetet. Amikor elfáradtan hazaérkeztem elolvashattam a napilapokat, vagy megnézhettem a híreket, esetleg egy- egy érdekes televízió műsort. A szállóban csak reggelizési lehetőség van, ezért a napközbeni étkezést a városban oldottam meg. Kicsit meglepett, hogy a szobákban nincs pl. egy pohár, de természetesen ez nem okozott nagy problémát.

Hétfőn reggel, kipihenve keltem útra az iskola felé, amit valóban nagyon egyszerűen sikerült megtalálni. A főpályaudvar épülte- mivel naponta többször keresztül gyalogoltam rajta- nem csak szimbolikusan, hanem ténylegesen is a müncheni tartózkodásom központi része lett. Remekül szervezett tömegközlekedés kiindulópontja volt számomra és a nagyvárosi élet mozgalmassága, lendülete rám is átragadt.

Első nap az iskolában egy rövid üdvözlés után, minden új hallgató szintfelmérő tesztet írt és bemutatkozó beszélgetésen vett részt, ezt én elég gyorsan teljesítettem és a kiértékelésig elindultam felfedezni a környéket. Délben egy közös, rövid városnézésen vehettünk részt, ami az iskolában tanító egyik kolléga szervezett. A városi séta után megtudtuk a

csoportbeosztásunkat, pontosabban személyre szóló órarendet kaptunk. A csoport megismerésére következő napig várni kellett. Sajnos rajtam kívül nem jelentkezett senki ebben időszakban tanártovábbképzésre, az a nemzetközi tanárcsapat, amire titokban számítottam nem jött létre. Így lehetőséget kaptam arra, hogy a kurzus teljes időtartama alatt egy németországi nyelviskola tanítási gyakorlatát, oktatásszervezését tanulmányozhassam- ezek a tartalmak alapvetően szerepeltek a pályázatomban, de nem olyan részletesen, mint amire végül lehetőségem adódott. Az óráim legnagyobb részét egy olyan nemzetközi diákcsoporttal töltöttem, amelynek tagjai felsőfokú nyelvvizsgára készültek. Természetesen ez nagyszerű lehetőséget jelentett számomra arra, hogy két héten keresztül tapasztalatot szerezzek, mélyebben bepillanthassalak a helyi tanítás szervezésébe. Ezen a továbbképzésen nem elméleti módszertani ismertetekkel gyarapodott a tudásom, hanem valós tanítási helyzetekbe nyertem bepillantást. Nagyon örültem, hogy nem minden nap új csoportokkal ismerkedtem meg, hanem egy tanítási folyamatot követhettem. A délelőtti órák nagyon hasonlítottak a mi iskolai óráinkra, a délutáni órák pedig az egyes készségek fejlesztésére szolgáltak. A délutáni órákon kevesebb diák vett részt, ezeken az egyéni fejlesztés is szerepet kapott- kevesebb diák, részletesebb magyarázat, sokkal lassabb munkamenet. Az első napokban el kellett magyaráznom a diákoknak, hogy mit is keresek az iskolában, de néhány nap elteltével sikerül beilleszkednem, integrálódnom, megtaláltam a saját szerepemet – eleinte csak megfigyelő voltam és jegyzeteket készítettem. Természetesen minden tananyag fénymásolatát megkaptam, de eleinte nem vettem részt aktívan a munkában, azután apró tippeket adtam a diákoknak az egyes feladatok megoldásához, de nem akartam én prezentálni a feladatok megoldását- nagyszerűen működött ez a munkamegosztás. A diákok is és a tanár kolléga is elfogadta ezt a szerepet, én pedig aktívabb részese lettem az óráknak. Előzetes megbeszélés után lehetőségem nyílt kérdéseket feltenni a tananyagok kiválasztásával, a tervezett nyelvvizsgákkal, a hibák javításával- azaz valóban szakmai kérdésekkel kapcsolatban. A spontaneitás nem erőssége a németeknek, ezt a képzésen újra megtapasztalhattam, de nagyszerűen megtervezett órákon vehettem részt, nagyon igényesen összeválogatott tananyagokat tanulmányozhattam. Mivel egy nyelviskolát látogattam meg, tudtam, hogy a tanárok az órai anyagok összeválogatásában nagyobb szabadságot élveznek, mint egy iskolai órán, igazán kellemes meglepetés nem ez volt számomra, hanem az, ahogyan a diákok fogadták, a friss naplapokból, magazinokból, interjúkötetektől összeválogatott aktualitásokat. Nagyon élvezetes órákat töltöttünk együtt.

Az iskola lehetőséget biztosított számomra, hogy egy kezdő (A2) és egy középfeladós (B1) csoport óráinak látogatására. Egy- egy délelőttöt töltöttem a csoportokkal és délután feltehettem a kérdéseimet, beszélgettünk a nyelvi szintekről, nyelvtanulási trendekről, szakmai kérdésekről.

Azért választottam ezt a továbbképzést, mert vonzó és újszerű volt számomra, hogy a nyelvtanulás folyamatát másféle perspektívából is szemléljem, mint a mindennapi rutinom- ez a tanár mindennapi rutinja. Lehetőségem nyílt visszabújni a diák szerepbe, nem meghatározni, hanem elfogadni egy óra menetét. A program által kiemelt másik két perspektíva – szemlélő és elemző- pedig a módszertani szakmai gondolkodást, kritikai szemléletet erősítette. Ezek a tartalmak a munkám napi gyakorlása során háttérbe szorulnak.

A nyelviskola egy német zeneszerző, Robert Schumann egyik ismert mondatát választotta a tanárkurzus mottójául, nevezetesen: 'a tanulás soha nem fejeződik be', számomra a két hét alatt ez teljes egészében megvalósult.

Az iskola elfoglaltságai után igyekeztem kicsit jobban megismerni Münchent és környékét. Egy nagyon élhető, a zöld környezetet nagyra tartó, nyitott nagyvárosban tölthettem el a szabadidőmet.

Szakmailag feltöltődve, a nyelvtudásomat fejlesztve, kellemes emlékekkel tértem haza.

Köszönöm a lehetőséget az Európai Unió Erasmus + programját koordináló Tempus Közalapítványnak, a KLIKK Szegedi Tankerületének a program pénzügyi feltételeinek megteremtését, és a kollégáimnak - Gáspár Róbertnek és Kis Évának- a pályázat sikeréért végzett a munkáját.

Szeged, 2017. 08. 10.

Tóth Klára